

ARNHEMISCHE

COURANT.

Dingsdag

den 17 Maart.

PETERSBURG, den 3den Maart.

In den loop des vorigen jaars zijn door Konstantinopel gekomen 1509 pelgrims uit het Russische rijk, te weten: 106 christenden (62 mannen en 44 vrouwen) naar Jeruzalem; 351 Israëlieten (154 mannen en 197 vrouwen) naar Palestina, en 51 Mahomedanen, onder welken eene vrouw, naar Mekka.

De hoofdstad Moskou had op het einde van 1833 eene bevolking van 333,260 ingezetenen, onder welke 205,120 van het mannelijke en 128,140 van het vrouwelijke geslacht. Er bevonden zich aldaar 51 laken-fabrieken, 59 zijden-fabrieken, 174 ketenen-fabrieken, 24 wolspinnerijen, 8 hoedenmakerijen, 10 shawlmakerijen enz.; in het geheel 346 fabrieken met 15975 werkheden.

Een brief uit Petersburg behelst het volgende: « Men ziet met ongeduld tijdingen uit Londen te gemoet, alwaar de graaf Pozzo di Borgo thans zal zijn aangekomen. Londen is thans het brandpunt der Europese staatkunde. De kampstrijd der beide tegen elkander overstaande beginselen wordt eenigermate aldaar het eerst volstreden. Gelijk de Engelsche constitutie tot model van die des vasten lands diende, en de vrijheidsdenkbeelden voornamelijk van Engeland uitgingen, zoo zal ook nu misschien, door den uitlag van den strijd tusschen de hervormers en behouders, besluit worden, of de republikeinische of aristocratische geest voor het tegenwoordige heerschende zal zijn. Het Wellingtonsche bewind geeft aan alle regeringen veiligheid tegen de hemoelingen der woelgeester. In den korten tijd, dat het aan Wellington gegeven was de staatszaken in Engeland weder te besturen, heeft hij niets onbeproefd gelaten, om het weifelende der buitenlandsche politiek van zijn land te doen ophouden en haar eene vastheid te geven, welke haar sedert verscheidene jaren ontbrak. Men is hier met de bedoelingen van het tegenwoordige Engelsche ministerie zeer te vreden.

WEENEN, den 7den Maart.

Het lijk van wijlen den Keizer is heden namiddag, overeenkomstig zijn, in de nagelaten papieren uitgedrukt verlaten, op eene zeer eenvoudige wijze bijgezet. De eerste opperhofmeester ging voor de lijkkoets, de kapitein der keizerlijke garde volgde dezelve, en achter waren achter het lijk de Keizer, de Keizerin en de keizerlijke familie, voorts de gansche geestelijkheid. In de kerk werd het lijk door den aartsbisshop ingezegend, en vervolgens in de keizerlijke groef nedergelaten.

Naar men verneemt heeft Keizer Frans aan zijne familie een aanzienlijk vermogen nagelaten.

Op last des tegenwoordigen Keizers is het volgende uittreksel uit het testament van den overledene bekend gemaakt:

« § 14. Mijne liefde vermaak ik aan mijne onderdanen. Ik hoop, dat ik voor hen bij God zal kunnen bidden, en ik noodig hen uit tot trouw en verknoptheid jegens mijnen wettigen opvolger, gelijk zij ze mij in goede en kwade dagen hebben bewezen. — Ik betaig aan mijne getrouwe armee mijnen hartelijken dank, voor de diensten, die zij mij bewezen heeft, en door welke zij mijnen troon heeft behouden. Ik uoedig ze uit, aan mijnen opvolger steeds dezelfde trouw en verknoptheid te bewijzen. — Aan alle staatsdienaars, die mij goed dienden, betaig ik hiermede mijnen dank.»

De tegenwoordige Keizer heeft weder onderscheidene eigenhandige brieven uitgevaardigd, als:

1.) Aan zijnen oom den aartshertog *Palatijn*, strekkende om denzelven bevestigen in de hoogste rijkswaardigheid, welke hij sedert veertig jaren in het koninkrijk Hongarije heeft bekleed;

2.) Aan zijnen oom, den aartshertog *Reinier*, die onder-koning van het Lombardisch-Venetaansch koninkrijk blijft.

3.) Aan zijnen neef, den aartshertog *Ferdinand* van Oostenrijk-Este, die aan het hoofd van het burgerlijk en militair bestuur van het koninkrijk Gallicie en Lodomerie zal blijven.

4.) Aan zijnen oom, den aartshertog *Lodewijk*, ten einde deze Z. M. in de regering moge blijven bijstaan met den raad, waarmede hij wijkt den Keizer steeds heeft gediend.

Verder heeft de Keizer, bij een bijzonder rescript, de wettigen, privileges en vrijheden van het koninkrijk Hongarije bevestigd.

De Keizerin wederom aan den hof van Keizerin Moeder voerend een gedeelte van het keizerlijke paleis te Weenen blijven bewonen.

De Oostenrijkache regering heeft onlangs eenen door de protestanten sints lang gekoesterden wensch vervuld, namelijk, dat bij de Hongaarsche regementen, onder welke zich een groot aantal protestantische soldaten bevonden, protestantische veldpredikers mogen aangesteld worden. Voor de in Italië liggende Hongaarsche regementen zijn twee Evangelische legerprebenden benoemd.

NAPOLI DE ROMANIA, den 2den Februarij.

Van Hydra zijn er twee expeditien met Tarkache en Griekache producten naar Nederland afgezonden. Te Patras is men bezig, om er eens gezand te zenden met omata en akerdoppen. Van hier is men voornemens, eene lading met diverse artikelen naar Amsterdam te consigneren, en van Santorin heeft men naar Smyrna last gegeven tot bevrachting van een vaartuis, om met eene partij van 700 faaten vrij de Amsterdamsche markt te beproeven.

Daar er slechts weinig van den handel alhier te vernemen valt, ligt niet daaraan, dat men geene pogingen in het werk stelt, om denzelven te verlevendigen, maar aan de omstandigheden, in welke men hier verkeert, en het buitengewone geldgebrek bij de kooplieden, welke niet in staat zijn speculatiën van eenig belang te ondernemen.

Wanneer de aanstaande meerderjarigheid des Konings hier rust en vrede te weeg brengt, dan zoude zich ook hier voor den Nederlandschen handel een ruim veld kunnen openen. (Staats-Courant).

ZWITSERLAND.

Van de geruchten, dat de naburige Duitche staten Zwitserland door een militair kordon zouden afsluiten, is alleen overgebleven het gerucht, dat Baden tróepen op de Zwitsersche grenzen bijeentrekt; maar dit gerucht schijnt niet geheel ongegrond te zijn; althans het heeft, door berichten uit het aangrenzende Zwitsersch gewest, zoo veel geloof verworven, dat het bewind er eene nota over aan Baden geschreven heeft, waarin tevens wordt geklaagd, dat dese staat het verkeer van Badensche handwerklieden in gansch Zwitserland heeft verboden, sonder daartoe genoegzamen grond te hebben, of het Zwitsersch bewind in de gelegenheid te stellen, om de ongeregeldeheden, welke men aangehald heeft, te onderzoeken, op te helderen of tegen te gaan.

LONDEN, den 7den Maart.

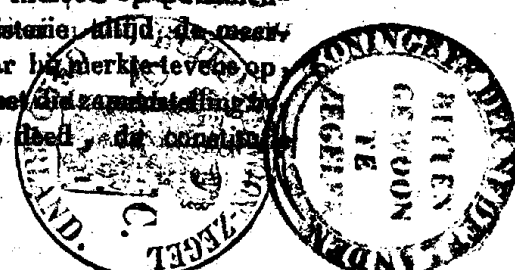
Gisteren avond heeft de markies van *Chandos* eene motie gedaan tot afschaffing van de belasting op het mout, welke door Sir *Robert Peel* bestreden is, omdat daardoor de inkomsten des lands met ongeveer vijf miljoen ponden sterlings 's jaars zouden verminderen, welk te kort niet wel te dekken was dan door eene belasting op de eigendommen, die de grondbezitters zeker zouden afkenren. Hij verklaarde, dat, indien het Huis, ondanks zijne redenen, het voorstel aannam, hij het voor de gevolgen verantwoordelijk liet. Na belangrijke debatten is de motie met 350 tegen 192 stemmen verworpen.

De heer *Hume* had dezex dagen gezegd, dat hij aan het Huis der Gemeenten zou voorstellen om de subsidien aan de regering slechts voor den tijd van zes maanden, in plaats van voor een jaar, toe te staan; doch eergisteren gaf hij kennis, dat hij van gedachte veranderd was en zou voordragen, bij gelegenheid dat de eerste begrooting aan het huis voorgelegd zou worden, om die sommen, daarvoor gevraagd, voor niet langer dan drie maanden in te willigen. Daarop zeide sir *Robert Peel*, dat de uitgaven voor de dienst der marine het eerste ter tafel gebragt zouden worden.

De uitgaven zijn op 332,286 ponden sterling minder geraamd dan in het vorige jaar.

PARIS, den 12den Maart.

Gisteren heeft de heer *Sade*, in de kamer der afgevaardigden, vragen gedaan om te weten: 1o) welke de oorzaak was van de schijnbare of wezenlijke ontbinding van het kabinet; 2o) welke de staat der onderhandelingen in de tegenwoordige ministeriele crisis was; 3o) wanneer die crisis zou afgekoopen zijn. De minister *Gizot* heeft het regt den kammer, om zich de zaak der samenstelling van het ministerie aan te trekken, erkend, alsmede, dat de wetgevende kamers invloed op die samenstelling behoorden uit te oefenen, zoodat het ministerie altijd de meerderheid in de kamers móet voor zich hebben; maar hij merkte tevens op, dat de kamer zich in geenen deele regt streeks met die samenstelling hoorde te bemoeijen, en dat ten dage als zij zulks deed, de constitutie

zou te gronde gaan. Verder gaven de minister *Thiers* en hij te kennen, dat de thans nog in dienst zijnde ministers tot eergisteren geheel vreemd aan de zamenstelling van een nieuw kabinet waren gebleven; dat ieder van hen zich bij de waarneming van zijn departement had bepaald; dat zij de kroon in hare bemoeijingen niet in het minste hadden belemmerd; dat zij den raad hadden gegeven; die hun in 's lands belang dienstig was voorgekomen; doch verder alleen wachtende waren geweest, dat hunne opvolgers zouden benoemd zijn, om hunne posten neder te leggen; dat zij echter sedert eergisteren in de zamenstelling van het ministerie waren betrokken geworden; doch dat het gemaakte plan niet was tot stand gekomen.

Het schijnt, dat eenige leden uit het verhandelde in deze zitting aarzelend hebben genomen, om ondershandels bij den minister *Thiers* te vernemen wat de tot standbrenging van het laatste plan had verhindert; dat daarop door hem is te kennen gegeven, dat men niet zeker was van het behoud der meerderheid, als de heer *de Broglie* weder in het bewind kwam; dat daarna de generaal *Jacqueminot* in eene bijeenkomst van een 150 tal leden van de kamer der afgevaardigden, welke zich als in het bezit der meerderheid beschouwen, over de zaak heeft gesproken; dat daar verklaard is, dat men den heer *de Broglie* met de overige thans bestaande ministers en den maarschalk *Maison*, als minister van oorlog, ondersteunen zou; dat daarop heeft plaats gehad eene zamenpraak tusschen de ministers *Guizot* en *Thiers* en dat eindelijk is gevolgd het besluit van den Koning, om de tegenwoordige ministers te behouden, aangevuld en vermeerderd met den heer *de Broglie*, als president van den raad, en den maarschalk *Maison*, als minister van oorlog. De genoemde maarschalk is thans ambassadeur te Petersburg. De heer *de Rigny* zal daarvoorloopig het ministerie van oorlog waarnemen.

Daar de heer *de Broglie* het ministerie verliet, omdat de vorige kamer der afgevaardigden de voordragt over de voldoening der Amerikaanse schuldvordering verwierp, kan men het lot van het nieuwe ontwerp, hetwelk de oppositie gaarne als een wapen tegen het ministerie wilde gebruiken, als verzekerd beschouwen, en zal dezelve aanneming nu niet twijfelachtig meer zijn.

Er was door een der leden van de bovengemelde bijeenkomst een voorstel gedaan tot een adres aan den Koning over het ministerie; maar ten gevolge der getroffen schikking, heeft hij hetzelfde dadelijk ingetrokken.

De generaal *Sebastiani* is nog niet weder van Londen vertrokken, maar beviendt zich nog te Parijs.

BRUSSEL, den 14den Maart.

De kamer der vestigingen is sedert eenigen tijd bezig met de beradslaging over eene wet op de gemeente-besturen. Op voorstel van den heer *de Brouckere*, is besloten, er de bepaling in te lassen, dat, als het gouvernement goedvindt om iemand tot burgemeester te benoemen, die geen lid van den raad is, zoodanig burgemeester in de vergadering van den raad slechts eene raadplegende stem zal hebben; en op voorstel van de heeren *Seroh* en *de Robauls*, dat de schepenen onmiddellijk door de kiezers zullen benoemd worden. Het eerste besluit is met 52 tegen 28, het tweede met 43 tegen 38 stemmen genomen.

Aan de miliciens der Klasse van 1828 zal onbepaald verlof verleend worden.

AMSTERDAM, den 15den Maart.

Beurs van den 13den Maart.

De handel in publieke fondsen was over het algemeen niet zeer uitgebreid en tot de navolgende prijzen heeft men verhandeld:

Holland. 2½ 55½, ½, 2, door verkoopen voor binnenlandsche rekening; 5 pCt. 101½ a 102, bij weinig affaire; in kansbiljetten was de omzet ook niet aanmerkelijk, de koers dezelve omtrent zelve op 25½ a 26; oude syndicaat 95½ a 96; dito nieuwe 79½ a 80 pCt.; aandelen handelsmaatschappij goed prijshoudend: 107½ a 108; doch is minder daarin gedaan, dan sedert eenige dagen het geval was.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 47½, 10, 2 met verkoopers voor binnenlandsche rekening; 3 pCt. 27½, 2 a 3 veel voor Belgische rekening ter maakt; in uitgestelde heerschte veel beweging; de openingsprijs was 17½, dezelve vielen tot 17½ terug, stegen tot 17½ en bleven 17½ a 18; van cortas obligatiën werd veel voor Engelsche rekening aangeboden, de openingsprijs van 47½ konde zich slechts een oogenblik staande houden en viel tot 47½ terug.

Rusland. Oude Russen 103½ a 104, nieuwe 103½ bij weinig handel; in Russen van 1831 en 1832 in kleine postjes a 99 gedaan, roebel 70½ a 71; doch is weinig daarin omgezet.

Oostenrijk. 5 pCt. metaliken 29½, dito 2½ pCt. 55½ a 56 gedaan; in Weener aandelen is niets a 117 omgezet.

Beurs van den 14den Maart.

Wij hadden heden eene zeer stille beurs, de omzettingen beperkten zich tot slechts weinige posten, doch over het algemeen was de geest iets williger.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 56 pCt. gebleven; 5 pCt. 101½ a 102; kansbiljetten 25½ a 26; oude syndicaat 95½ a 96; nieuwe 80 a 80½.
Spanje. 5 pCt. perpetuelen 48½; 3 pCt. 27½; obligatiën cortas 48; uitgestelde 17½ a 18.

Effecten-Societeit, 15 Maart.

Wij hebben heden hoegenaamd niets nieuws, uitgezonderd het weder bevestigen van het tegenwoordige Fransche ministerie, onder voorzitterschap van den heer *de Broglie*. Er is veel handel in onze binnenlandsche fondsen gedreven; dezelve waren over het algemeen zeer gewild.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. 2½ pCt. 56½, 2, 10, 2; 5 pCt. 101½; kansbiljetten 25½ a 26.
Spanje. 5 pCt. perpetuelen 48½ a 49; cortas 47½ a 48.

ARNHEM, den 16den Maart.

Laastleden Maandag werd in de Gasthuiskerk achter de gewone jaarlijksche promotie der Latijnsche schooljeugd gehouden. De geleerde heer *de Broglie* hield de plechtigheden met eene korte, doch doeltreffende vooralspraak, waarin hij, van den waardigen, onlangs overleden rector dezer scholen, den heer *A. Rombouts* gewaagende, aan 's mans nagedachtenis de verdiende hulde toebrengt.

Daarna bekwam de allezins lofwaardige jongeling *G. J. van Hasselt*, die voor zijne uitnemende vorderingen met eenen prijs begiftigd en eervol tot de akademische lessen bevorderd werd, het spreekgestelte, en hield eene oratie: *De nobilissimo Amphitryonum concilio*.

Vervolgens werden twee andere verdienstelijke jongelingen, *G. C. Gordon* en *W. H. Dullert*, voor hunnen belijkelijk beoondert ijver, met prijzen beloond, en tot de eerste orde der eerste klasse overgaande, droegen beiden eene redevoering voor, de eene: *De principibus bellorum Persicorum tractoribus*; de andere: *De aucta Romanorum post Asiam devictam luxuria*.

Nadat vervolgens de meest verdienstelijke leerlingen der overige klassen: *H. Waardenburg*, *J. C. van Pelt*, *J. A. van Tricht*, *P. F. A. Ketelaar*, *C. K. Muller* en *C. P. Henny* hunne eereprijzen ontvingen en hunne gratiarum actiones met gepaste vrijmoedigheid uitgesproken hadden, eindigde deze plegtigheid, die door alle aanwezigen met belangstelling was bijgewoond.

Mengelwerk

Over de Javaasche Bank.

Aan de Redactie.

In het Algemeen Handelsblad van 24 Januarij I. I. komt voor een uit de Singapore-Chronicle overgenomen bericht, omtrent de Javaasche Bank. — Dit bericht vindt men, wel is waar, vervat in een brief uit *Batavia*; desniettemin is het jammer, dat wij het aan de tussochenkomst van vreesde dagbladen moeten verschuldigd zijn, om ingelicht te worden, aangaande onze eigene aangelegenheden en instellingen.

Deze gedachte deed mij, bij de lezing van dat artikel, het voornemen opvatten, om aan het lezend publiek eenige bijzonderheden mededeelen, omtrent deze Javaasche bank, ten einde hiërdoor eenig meerder licht te verspreiden over eene instelling, welke men in allen deele met den Bataviaschen handelsverkeer mag beschouwen als eene der grootste weldaden, welke een vorstelijk koninkrijk aan zijne overzeesche onderdanen kan bewijzen.

Tusschenkomende omstandigheden hebben mij de uitvoering van dit voornemen tot dus verre doen uitstellen; thans daartoe overgaande, neem ik de vrijheid UEd. deze regelen ter plaatsing in uwe Courant aan te bieden.

De Javaasche bank is, ingevolge koninklijk besluit van den 29. December 1826, door den commissaris-generaal *DU BUS DE GISIGNIES* opgericht, onder verleening van een jaarlijks octrooi, ingegaan met den aanvang van het jaar 1828. — Volgens de bepalingen, in dit octrooi vervat, bestaan de werkzaamheden der bank hoofzakelijk in beleeningen, escomptos, credit verleenen, kassierschap en speculand, en wordt aan de bank daarbij toegezegd, dat hare biljetten zullen een weinig meer van betrag, in waarde, dan de goud en zilver muntstukken, die door de Indische regering geemittueerd worden, en dat zij zal mogen worden in omloop gezet.

Een ieder, die, door zijn verhoor of later, voor en na het tijdstip van de oprigting der Javaasche bank, in de gelegenheid is geweest, om den loop van handel, credit, en geld-circulatie met eenige aandacht en kennis van zaken, na te gaan, heeft zich kunnen overtuigen van den allergunstigsten invloed, welke deze instelling heeft uitgeoefend op die gewichtige bestand-deelen der algemeene welvaart, en zal ook, geloof ik, al wat deswege door gemiddelen brieven-schrijver wordt gezegd, voldoende beamen. — Het korte bestek van dit betrag laat mij niet toe, daarover uit te weiden en die weldadige uitkomsten, welke door middel der Javaasche bank tot stand zijn gebracht en in stand worden gehouden, in afzonderlijke bijzonderheden te ontvouwen. In *Indië* zijn die koning bekend en te zeer in het oog loopende, dan dat hij onpartijdigen daaromtrent twijfel zoude kunnen bestaan. Ik zeg met opzet, bij onpartijdigen, want ook in *Indië* zijn de oordeelvellingen over deze instelling dikwijls ver van onpartijdig.

Wanneer een deelhebber, als de Bataviasche briefschrijver, bij het verlaten eener algemeene vergadering, waar hij vernomen heeft, dat zijne geplaatste inlage hem een zuiver voordeel van nagenoeg 24 pCt. in een jaar tijds heeft opgebracht; door deze tijding in eene opgeruimde stemming gebracht, eenen lofzang begint aan te heffen op den boom, die hem zulke rijke vruchten afwerpt, zoo heeft deze ten minste den schijn, van vooringenomen en bij gevolg partijdig te zijn voor de Javasche bank.

Aan den anderen kant vindt men partijdigen tegen dezelve, gelijk de briefschrijver in eene eenigzins ingewikkelde zinsnede ook beweert. — Onder dezen mag men rangschikken de najverigen, die, geene deelhebers zijnde, met leede oogen aanzien, dat anderen groote voordeelen van hunne aandelen trekken; — voorts diegenen, die, voor de oprigting der bank, gewoon waren, hunne kapitalen of kapitaaltes à één of meer pCt. 'smaands op secure waarborgen uit te zetten, en het aan de bank bezwaarlijk kunnen vergeven, dat zij hun de gelegenheid daartoe grotendeels heeft afgedrukt. — Maar ook onder de Indische ambtenaren ontmoet men vaak vooringenomenheid tegen die bank, doordien in eene kolonie, waar het gouvernement in deszelfs onbegrensde magt zonder beperking afdaal van het hoofd des bestuurs op deszelfs ondergeschikte ambtenaren, velen zich niet kunnen vereenigen met het bestaan van een lichaam als de Javasche bank, dat, steunende op deszelfs octrooi, eenigermate op zich zelve staat en werkt, buiten dadelijke afhankelijkheid van die suprematie, welke overigens, uit den aard der zaak, het wezen uitmaakt van het Indische bestuur. — Men bedenkt daarbij niet, dat het eene eerste voorwaarde van bestaan en als het ware een levensbeginsel uitmaakt voor eene zoodanige instelling, om binnen den haer door het octrooi aangewezen kring vrij en onbelemmerd te kunnen werken. Deze vooringenomenheid is dog te meer te bejammeren, daar dezelve meermaalen onangename botsingen heeft te weeg gebracht tusschen de Javasche bank en het Indische gouvernement of deszelfs ambtenaren.

Voor mij zelven wil ik gaarne bekennen, dat, bijaldien ik onder de partijdigen moest gerangschikt worden, ik mij dan met den Bataviaschen briefschrijver zoude rangschikken onder de partijdigen voor de Javasche bank. Mij komt dezelve niet alleen nuttig voor in het geen zij reeds gepresteerd heeft en nog dagelijks presteert, en dat wel voordelig in hare uitkomsten voor de deelhebers; maar ik beschouw de Javasche bank bovendien als eene allerbelangrijkste instelling in het algemeen belang van Java's ingezetenen, door den waarborg, welken zij oplevert voor de toekomst; zoo lang althans als haar octrooi ongekrenkt zal blijven bestaan, en het bestuur der bank, met wijs en voorzigtig beleid, den haar voorgeschreven weg zal blijven betraden. Ik bedoel hier eenen waarborg, welken, naar mijn inzien, eene wel ingerigte bank alleen in staat is op te leveren tot behoud eener gezonde geld-circulatie in Java.

Om dit duidelijk te maken, zal eene voorafgaande uitweiding noodzakelijk zijn, en ik acht de zaak van genoegzaam gewigt, om die uitwerking niet achter wege te laten.

Men lette op het vroeger over Java in omloop geweest zijnde gouvernementspapieren-geld en het lot, dat hetzelfde getroffen heeft; de verliezen daarop door de ingezetenen geleden, tijdens de verovering van Java door de Engelschen. — Van verscher herinnering is het gebeurde sedert de teruggave onzer Indische bezittingen, en het gevaar, ontstaan uit eene geld-circulatie van gouvernementspapier, zonder bepaalden waarborg. Dit papier zoude ten gevolge der finantieel moeilijkheden, waarin het Indische bestuur zich heeft verward gevonden, onmisbaar groote onheilen en onherstelbare verliezen aan de ingezetenen berokkend hebben, ware het niet, dat de waakzame zorg van Z. M. den Koning, door tijdige hulp, die rampen had afgeweerd; hebbende het Z. M. behaagd, om, gelijktijdig met het invoeren van een nieuw muntstelsel in 1826, de algeheele intrekking te bevelen van het in omloop zijnde papieren-geld, waarvan het bedrag in der tijd op ruim tien millioen werd geschat. — De tot die intrekking benodigde fondsen zijn toen door Nederland gefourneerd uit de leening van twintig millioen, dat zelve jaar gesloten.

Er is voorzeker niemand op Java, die, na die ondervinding, het immer wenschelijk zoude achten, om op nieuw gouvernementspapieren-geld in omloop te zien gebracht. — Maar gesteld de Javasche bank bestond niet: — op welke wijze zoude dan kunnen worden voorzien in de zoo belangrijke behoefte aan een doelmatig circulerend medium?

De gesteldheid van Java is, met betrekking tot dit onderwerp, eigenaardig en bijzonder. — De ondervinding heeft genoeg bewezen, dat een geldsomloop van gouden of zilveren munt, aan zich zelven overgelaten, er geen stand kan houden; aangezien de gestadige afvoer van spetie het numerair aanhoudend naar buiten trekt en die geldsomloop dus ook even als eene rivier, langs eene helleliefte bedding stroomende, onophoudelijk toevoer vereischt, om niet op te droogen.

Het in Java aanwezig kopergeld is eene volsrechte behoefte voor de inlandsche bevolking, wier geldhandelingen voor dagelijks vertier over zeer geringe waarden loopen; en waartoe duiten of centen, in groote massa's, onder dezelve circuleren en voor een groot gedeelte de behoefte van geldsomloop voor die bevolking vervullen. — Dit geld was dan ook uit den aard uitsluitend voor de inlandsche bevolking en handelingen met die bevolking geschikt; want buiten en behalve de klaarblijkelijke onhandelbaarheid dier munt, zoo ontbreekt aan dezelve ten oogen make het hoofdvereischte eener algemeen gangbare munt, namelijk innerlijke waarde. 10,000 Centen of Indische duiten, welke eene waarde van honderd gulden vertegenwoordigen, wegen plus minus een halve pikol of 6½ oude ponden, terwijl het Japansch koper, dat op Java tot het slaan van duiten wordt gebruikt, daar al zeer hoog in prijs moet staan, om f 5 de pikol te gelden. — Hieruit volgt klaarblijkelijk, dat eene hoeveelheid Indische duiten, welke f 100 vertegenwoordigt, steeds eene innerlijke waarde van hoopstens f 25 heeft.

Intusschen hebben schijnbaar van zilver of goud muntstukken, die reeds te weeg gebracht, dat langzamerhand het kopergeld zich in de laatste jaren heeft opgedrongen in den algemeenen geldsomloop, en dat het zeer wettig het Indische go-

vernemen transactien aangaat in die munt, en de tractementen der Indische ambtenaren voor een goed gedeelte daarin worden uitbetaald; zelfs wordt door het gouvernement papier-representeerd-kopergeld in omloop gebracht.

Het is eene algemeen erkende en door de ondervinding genoeg gestaafde waarheid, dat eene slechte munt, zonder innerlijke waarde, de strekking heeft, om belere munten uit den omloop te verdringen. — Men mag het dus ook voor bezwezen houden, dat wanneer de geldsomloop op Java aan deszelfs eigen gang wierd overgelaten, het goud en zilver al zeer spoedig geheel door het koper zoude verdrongen worden. Regelmatige, bepaalde toevoer van spetie (buiten en behalve de opschorting, waaraan die toevoer, bij eventuele stremming in de vaart onderhevig is) levert op zich zelve geen genoegzamen waarborg op tegen zoodanig onheil; want zoodanig onvoorziene omstandigheden, welke op Java meermaalen plaats grijpen, een buitengewonen afvoer van spetie te weeg brengen, welke de getegelde aanvoer te veel overtreft, dan is het onheil reeds daat. En wel mag men zulke een onheil noemen; want moest het eenmaal daartoe komen, dat, door gebrek aan zilveren en gouden munt, het koper alleen in omloop overbleef, zoo zoude onvermijdelijk eene algemeene financiële omkeering van zaken daarvan het gevolg zijn. Over het algemeen zijn toch de transactien tusschen Europeanen, als koopen, verkoopen, contracten, beleningen, hypotheken, erfstellingen enz., gebaseerd op de bekende vaste waarde van den Nederlandschen gulden. — Wanneer nu eene geheel ongewisse waarde die vaste waarde, op eenmaal, moet vervangen, welk middel blijft er dan over tusschen debiteur en crediteur, om hunne rekeningen te vereffenen? — Het gouvernement moge dan tusschen beiden komen, gelijk het zich gedrongen zal vinden te doen, om te bepalen, dat eene zekere hoeveelheid duiten, eenen zilveren gulden legaal zal presenteren; maar het is immer in de magt van eenig gouvernement geweest, om eene gedwongene waarde aan eene munt te geven, en die gedwongene waarde, zonder schijnwende omkeering, te handhaven. — Het kopergeld zal dus moeten vallen, tenzij trapsgewijze of plotseling, naar mate van de meer of minder dringende behoefte aan spetie, tot op de effectieve verhouding tusschen koper-metaleen en zilver; dermate, dat, indien het koper-metaleen alsdan eene waarde van f 75 zilver per pikol op de markt heeft, men een pikol of negenbegg 200 aan duiten zal noodig hebben, om de schuld van f 75 zilver af te doen. — Staat het koper-metaleen op f 50 per pikol, dan zal tot dezelfde betaling f 300 kopergeld benodigd zijn.

Het is geheel overtoollig over de gevolgen van zulk eene crisis en over de onheilen, welke daaruit voor Java's ingezetenen zouden voortvloeien, uit te weiden. Het is lastbaar voor een ieder, die zich eene zoodanige gesteldheid van zaken voor den geest brengt.

Mag men het nu voor bezwezen houden, dat eene zoodanige geldelijke crisis Java gestadig over het hoofd zal hangen, zoodra de geldsomloop er aan deszelfs eigen gang wordt overgelaten; zoo houde ik mij evenzeer overtuigd, dat de Javasche bank het eenigste behoedmiddel tegen een zoodanig onheil oplevert en, als de best mogelijke waarborg daartegen, de hoogste belangstelling moet inboezemen aan alle ingezetenen van Java, zoowel als een ieder, die er geldelijke belangen uitstaande heeft.

De Javasche bank, toch, is, uit den aard harer werkzaamheden, de gestadige reguleur van den geldsomloop; en kan zulks met te meerder klem zijn, daar zij door hare agentschappen te Samarang en Sourabaya haren invloed uitgebreid over geheel het eiland. — Tegen het papier, dat zij uitgeeft, staat zij goud en zilver in hare gewelven. — Zij voorziet in de behoefte aan spetie, door inwisseling van papier; breidt hare operatien uit, naar mate de voorraad van spetie het toelaat; of krimpt dezelve in, zoodra een te sterke afvoer van zilver het noodzakelijk maakt, die tegen te gaan en te stuiten. — Eigenbelang noopt haar, al de verschijnselen van den geldsomloop gestadig en nauwkeurig nategaan en hare hulpmiddelen aan te wenden, zoodra de noodzakelijkheid daarvan zich kenbaar maakt. Ook heeft de ondervinding het doeltreffende haren tusschenkomst ten dien opzichte reeds ontegenzeggelijk gestaafd; want reeds meer dan eens heeft de Javasche bank, door hare leiding, eene crisis van voormelden aard afgewend of gestuit.

De meeningen, welke ik in dit verloop getracht heb duidelijk uiteen te zetten, omtrent de, mijns inziens, zoo nuttige strekking der Javasche bank; deze meeningen doen mij dan ook ten besluite van ganscher harte instemmen met den door den Bataviaschen briefschrijver geuite wensch: dat het octrooi dier bank, bij deszelfs uiteinde, door goedgunstige vergunning van Z. M. den Koning moge worden vernieuwd; hopende, dat dezelve steeds moge blijven voortgaan, gelijk zij tot dus verre gedaan heeft, met te achten en het algemeen welzijn op Java te bevorderen.

8. Maart 1835.

Een woord over de besprekingen bij onze Beemag.

Een bestendig lezer der Arnheemsche Courant verzoekt der redactie het nevensstaande artikel, betrefzende eenige onbillijkheden, welke bij Z. M. zeemagt plaats hebben, op te nemen; zullende de schrijver zich verder van tijd tot tijd gaarne onzijdig houden met het inzenden van soortgelijke stukken, die kunnen strekken, om de verkeerde wijzigingen, bij dit wapen ingeslopen, openlijk bekend te maken. Het departement der marine schijnt door billijkheid en regtspraakigheid te verstaan, om alle officieren, van wat rang ook, bij Nederlands zeemagt te bevorderen en op 's Konings regeeren te plaatsen naar hunne afzienbare, maar meer of minder kundig, of onkundig, geschikt of ongeschikt zijn. Aan de verheffing van het vaste corps zee-officieren schijnt het minder te denken, hem zich aan goddicht departement liever met de magtspreuk te behelpen: dat er geene vacatures bestaan, en, de middelen tot bevordering ontbrekende, nog ook geene promoties kan daarstellen.

Hierop is te merken, dat indien de gezondheid werkelijk besond, om zoodanige aspiranten bij het corps zee-officieren voorhanden zijn, men hierop gemakkelijk zou kunnen komen door het pensioneren van diegenen, die daarvoor werkelijk reeds in de termen vallen. Door het bezigen van dien maatregel, ontstonden er van zelve vacatures en wend men den moed der naar bevordering reikhalzende zee-officieren krachtig op; welke moed door de bestaande wijze van zien nu daerlijks en trapgewijze verlaanwt.

Volgens het tegenwoordige ministerieel stelsel zal binnen weinige jaren, van den rang van admiraal af tot aan dien van adelboest toe, bijna niemand meer geschikt zijn voor den rang, dien hij bekleedt.

Het pensioneren bij de marine is waarlijk zulk een grooffe uitgaaf niet, aangezien de zee-officieren niet deelap in dezelfde voorregten als de officieren der landmacht, die hunne campagne-jaren dubbeld, alsmede hunne dienst-jaren in Indiën tellen, en hierdoor eerder in de termen van pensionering vallen.

Een zee-officier moet veertig ronde jaren dienen, van zijn zestiende jaar af gerekend, eer hij het volle pensioen kan erlangen, in gevolge Z. M. besluit van den 30. Augustus 1815 No. 21.

Zou men nu niet beter doen, verscheiden kapiteins ter zee te pensioneren voor hun volle pensioen, dat 1200 bedraagt, indien zij namelijk onder de tien oudsten behooren, zonder welk voorrecht hun slechts 1200 toekomt, dan hen uit eene verkeerd gewijzigde goedgunstigheid, op een wachtschip te *Kluisingen*, *Tegel* of *Helooetshuis* voor 5000 fraktement te plaatsen, of voor 5000 's jaars, wanneer zij onder de tien oudsten behooren?

Door dezen ongeworden heeren, onder den vorm van pensioen, op zoodanig schip het commando te verleen, met officieren, waarvan sommigen tot dezelfde categorie behooren, wendt men in geenen deele geschikte middelen aan, om goed zeevolk te vormen, daar de pas aangenomen matroos op zulk een schip komt, om er zijne eerste maritieme opvoeding te verkrijgen, welke hem moet gegeven worden door afgeleide leermeesters, die geen ander belang kennen, dan om hunnen overigen dienstdag stil en zorgeloos ten einde te brengen.

Bijzonder te wenschen is het deshalve, in het belang van 's Konings zeemagt, en alzoop ten opzichte van het wapen der marine, gewenschte verbeteringen in het personeel der zee-officieren te zien stand gruppens met *Nederland* zich, binnen korte jaren, niet hebbe te beklagen over eene ontmoedigde zeemagt, gelijkstaande met die van het hedendaagsche *Spanje*.

Een uwer geabonneerden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 Maart 3 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D
Den 16 dito 3 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 23 D

Getrouwd

F. LE COULTRE,
en
A. E. SALEMINK.

den 12den Maart
1835.

Mijne geliefde Rechtgenoot, J. G. THIEME, beviel heden van een' weigeschapen Zoon.

HAARLEM,
den 10ten Maart
1835.

J. G. LIERNUR,
Evang. Luth. Predikant.

Heden overleed, tot mijne bittere droefheid, in den ouderdom van 42 jaren, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, J. A. N. HENDRIK BAKENBRUGH.

Zweden,
den 1den Maart
1835.

M. HENNY.
Wed. J. H. BARENBRUGH.

§ § § HEERENBURGEMEESTER en
§ § WETHOUDEREN der STAD DE-
+ FENTER zijn voornemens UIT DE HAND
voor Afbraak te verkoopen:

De Stads TIGCHELOVEN met HAAGHUI-
ZEN enz. benevens een BOERENWAGEN,
SPORTKAR, TIGCHELKARREN met
PARDENTUIG, STEENVORMEN en
verdere GEREEDSCHAPPEN.

De hierin geadviseerde Licitatie zich vervoegen bij den Stads
Bouwmeester B. VAN ZALINGEN.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMENEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ.,
AGENTSCHAP ZUTPHEN.

De AGENT van het DOMEIN te ZUTPHEN
zal, op Woensdag den 18ten Maart 1835, des morgens ten elf ure,
ten overstaan van den Heer en Ma J. J. SLUITER, open-
baar Notaris des Arrondissement Zutphen, residentende te Zutphen,
ten huize van P. A. T. WYERS, in het Zwijn-
hoofd aldaar, in het openbaar aan de meestbiedenden voor den tijd

van drie jaren, te rekenen ingegaan te zijn den 1sten Januari 1835,
en vallende dienavolgens eindigen den 1sten Januari 1838, in 29 per-
centen verpachten:

1. Het G. R. A. S. G. E. W. A. S der Vestingwerken en onder-
hoorige Posten der Stad Zutphen.
En zulke op alle zoodanige condities als voor de daarbij belangheb-
bende ter visie liggen, zoo ten Kantore van welgemelden Heer Agent
's van den Heer Notaris voornoemd.

De Agent voornoemd,
J. VAN LAMSWEERDE.

§ § De G. E. B. O. U. W. E. N te Arnhem, behoorende tot
de Nalatenschap van W. J. den Wed. Ed. G. H. O. U. E. R. L. A. N. D., en
Vrouw van E. S. T. V. E. L. T. zijn ingezet en verhoogd:

1. Het HUIS in de Rijnstraat 5300
2. PAKHUIS en WONING in de Varkenstraat 1035
No. 1 en 2 in Massa 7300
3. KOETSHUIS en STALLING aldaar 1950
No. 1, 2 en 3 in Massa 9200

De toeflag derzelve is bepaald op den 18den
Maart 1835, van het Hof der Nalatenschappen
zoodanig ingezet en verhoogd, als hierna is
vermeld, door den Notaris te Arnhem.

§ § In een Huisgezin, het gevestigd verblijf houdende in de
nabijheid van Arnhem, wordt, op billijke voorwaarden, met
Mei zinslaande, verlangd, eene JONGE JUF-
VROUW, tusfchen de twintig en dertig jaren oud, van de Pro-
testantsche geloofsbelijdenis, zedelijk en lichamelijk geheel bekwaam om
behalvezaam te zijn in het bestuur der huishouding, en de verzorging
van een tweejarig kind; de kennis van de Fransche taal, van alle
vrouwelijke handwerken van het inleggen van Groenten, het inmaken
van Confituren, en wat dies meer is, wordt tevens in haar vereischt.
Die gene, welke zich hiertoe geschikt acht, gelieve zich in persoon
of met gefrankeerde brieven, alle de noodige opgaven behelzende, on-
der de letters C. R., te adresseren bij den Boekverkooper
D. OYER te Arnhem.

§ § Er wordt gevraagd eene bekwame K. E. U. K. E. N.
§ § M. E. I. D., van de Roomsche Katholieke Godsdienst, en
§ van goede getuigfchriften voorzien. Iemand daartoe gene-
gen zijnde, verwoeze zich, per brief of in persoon bij den Schoolon-
derwijzer H. R. U. T. J. E. S. te Zevenaar.
Zevenaar den 10den Maart 1835.

§ § LETTERZETTERS, tevens BEKWA-
+ M. E. D. R. O. K. E. R. S. zijnde, kunnen — mits bewijzen
§ van goed gedrag overleggende — V. A. S. T. W. E. R. K.
bekomen bij den Boekdrukker aldaar D. V. S. O. L. I. J. N. K. E. R. L. E. N. te
's Gravenhage. Brieven franco.

§ § De Ondergeteekende maakt bij deze bekend, dat op giste-
§ ren op de Pley, onder Huisen, bij Westervoort, zijn
§ aangekomen de drie nagehoemde hengsten van de Koninklijke
Paarden-Stoeterij te Borculo: als
Bosfeeld, van Holsteinsch ras; ligt bruin; zwaar geklost, bijzonder
geschikt tot het voortbrengen van paarden voor den landbouw.
Generaal, van Hongaarsch ras, schimmel, groot; welgemaakt; en
bijzonder schoon geled, voornamelijk bestemd tot het dekken van
zwartharige merrien.
Conductor, van Brunswijksch ras, middelmatige grootte, bruin, bij-
tengemeen gebouwd, zeer vlieg in zijne bewegingen, bijzonder geschikt
tot het voortbrengen van Rijpaarden.

De Ondergeteekende vleit zich, dat de eigenaren en bestuurders van
paarden in deze landstreek de zorg en de bedoeling van het Gouver-
nement, om het paardenras in deze Provincie te verbeteren en te ver-
edelen, op welverdienden prijs zullen schatten, en in de keuze van
de drie genoemde hengsten een geschikt middel zullen erkennen, om
daartoe in deze omstreken te geraken. Hij noodigt daarom alle belang-
hebbenden uit, om tot hun eigen wel begrepen voordeel mede te wer-
ken tot het gezegde doel, door hunne merrien in den thans begonnen
springtijd door deze hengsten te doen dekken: en, om van zijne zijde
de beleentferingen, zoo veel in zijn vermogen is, op te heffen, heeft hij
gezorgd, dat ieder, die, om zijne merrien tot het gezegde einde naar de
Pley te geleiden, het Westervoortsche veer moet gebruiken, zoo wel bij
het komen als bij het terugkeeren, voor zijne merrien vrije overvaart zal
genieten: tot welk einde dezelve alleen zijner naam en het doel zijner
reize aan den Veerknecht zal hebben, op te geven.
Arnhem, den 10den Maart 1835.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienst tusfchen Rotterdam, Arnhem en Keulen.
De fraaie en snelvarende Stoomboot LUDWIG vertrekt:
Van Arnhem naar Keulen:
Den 19den, 23ten en 27ten Maart, 's morgens ten 7 uren.
Van Arnhem naar Rotterdam:
Den 17den, 22ten en 27ten Maart, 's morgens te 9 uren.